

UBÓSTWO - JEDEN DZIEŃ W INDIACH

Ubóstwo ma wiele twarzy, które zmieniają się w zależności od miejsca i czasu. Ubogi to zawsze ktoś wykluczony z życia społeczeństwa, ktoś kto chciałby się z ubóstwa wyrwać/wydostać. To osoba, której nie stać na zapewnienie sobie i rodzinie dóbr powszechnie dostępnych.

Czy wiesz ile osób na świecie żyje w skrajnej nędzy ? Jeszcze kilka lat temu obraz rysował się stosunkowo optymistycznie. Globalnie poziom życia znacznie wzrósł, a liczba ludzi żyjących w skrajnej nędzy spadła z 1,2 miliarda do 980 milionów. Dane z roku 2009 roku wskazują, że już 1,4 miliarda ludzi codziennie stara się przeżyć za mniej niż 1,25 dolara.

W ośmiu stanach Indii żyje więcej ubogich ludzi niż w 26 najbiedniejszych krajach Afryki łącznie. W sumie połowa ubogich mieszkańców Ziemi żyje w Azji Południowej, a co czwarty w Afryce. Uczniowie zaproszeni zostaną do gry symulacyjnej „Papierowe torebki” ukazującej warunki życia ubogiej hinduskiej rodziny.

Główne zagadnienia zajęć:

Ubóstwo – największy globalny problem
Różnice w pojmowaniu ubóstwa

Cele zajęć:

Po zajęciach uczeń:

- zna definicję skrajnego ubóstwa ONZ
- zna sytuację wybranych krajów świata
- rozróżnia ubóstwo i skrajne ubóstwo

Metody pracy:

- mini dyskusja
- gra symulacyjna „Papierowe torebki”

Czas trwania zajęć:

45 – 60 min

Metoda pracy:

Mini dyskusja
Gra symulacyjna „Papierowe torebki”

Środki dydaktyczne:

Flipchart/ tablica, marker
Laptop, projektor i ekran
Prezentacja power point tłumacząca zasady gry
Gra symulacyjna: gazety, nożyczki, kleje, karty torebek, waluta - rupie

Przebieg zajęć:

- Przedstawienie tematu zajęć
- Mini dyskusja – wspólne definiowanie ubóstwa
- Informacje na temat stanu świata
- Gra symulacyjna „Papierowe torebki”
- Podsumowanie gry, zakończenie.

FAIR TRADE – SPRAWIEDLIWY HANDEL

W procesie globalizacji jednym z kluczowych elementów jest integrująca się gospodarka światowa. Jej mechanizmy powodują, że podczas gdy bogaci stają się coraz bogatsi, całe społeczności, kraje i narody ulegają wyzyskowi i marginalizacji, co skazuje je na nędzę i głód. Istotne znaczenie ma tu handel międzynarodowy, którego niesprawiedliwe zasady faworyzują kraje bogate i korporacje ponadnarodowe, ze szkodą dla krajów ubogich.

Sprawiedliwy Handel (Fair Trade) to partnerstwo w handlu międzynarodowym, opierające się na dialogu, przejrzystości i szacunku. Sprawiedliwy Handel gwarantuje producentom w ubogich krajach sprawiedliwe wynagrodzenie, godne i bezpieczne warunki pracy oraz długoletnie umowy handlowe. Wyklucza pracę dzieci i niewolników i umożliwia pracownikom uczestnictwo w demokratycznym podejmowaniu decyzji.

W ramach warsztatu uczniowie wcielą się w role osób związanych z produkcją i handlem bananami.

Główny cel zajęć:

Zwrócenie uwagi uczniów na to jaki wpływ mają codzienne zakupy na życie mieszkańców trzeciego świata.

Cele operacyjne zajęć:

Po zakończeniu zajęć uczeń:

- rozumie pojęcie „sprawiedliwy handel”
- zna standardy „sprawiedliwego handlu”
- jest świadomy kosztów związanych z produkcją, transportem i sprzedażą bananów (od producenta do klienta)
- rozpoznaje produkty oznaczone logiem fair trade

Czas trwania zajęć:

45 – 60 minut

Metoda pracy:

Mini dyskusja – praca w grupach

Gra symulacyjna „Banan”

Prezentacja

Środki dydaktyczne:

Laptop, projektor i ekran – prezentacja power point na temat sprawiedliwego handlu

Gra symulacyjna: karty z rolami, banany, talerzyki, flipcharty i flamastry, karteczki samoprzylepne

Przebieg zajęć:

- Przedstawienie tematu zajęć i zaproszenie do gry
- Gra symulacyjna „Banan”
- Przedstawienie zasad sprawiedliwego handlu oraz znaków towarów
- Degustacja produktów fair trade

- Zakończenie

SKĄD POCHODZĄ MOJE DŻINSY – odpowiedzialna konsumpcja w przemyśle odzieżowym

Przemysł odzieżowy jest zdominowany przez grupę wielkich firm, których zyski rosną, przy spadku cen ubrań. Możliwe jest to dzięki przenoszeniu produkcji do krajów Globalnego Południa, gdzie dostępna jest tania siła robocza i można łatwiej omijać regulacje dotyczące prawa pracy i standardów ekologicznych. Pracownicy fabryk cierpią z powodu złych warunków pracy, wydłużonego dnia pracy, czego nie rekompensują bardzo niskie płace, ledwo starczające na przeżycie. Odpowiedzialny za tę sytuację jest ciągły wzrost konsumpcji w krajach wysoko rozwiniętych. Model konsumpcji, rozpowszechniany obecnie przez media, zakłada stały wzrost popytu, co ma negatywne skutki dla warunków pracy i życia osób zatrudnionych w przemyśle odzieżowym oraz dla środowiska naturalnego.

Zajęcia mają na celu zwrócić uwagę na to, że my, jako konsumenci, mamy wpływ na życie milionów pracowników fabryk i politykę wielkich firm. Podczas warsztatu uczniowie zapoznają się z „geografią” dżinsów, dowiedzą się jak daleką drogę muszą pokonać wszystkie części składowe i ile rąk potrzeba było by je stworzyć.

Główne zagadnienia zajęć:

- przemysł odzieżowy we współczesnym świecie
- odpowiedzialna konsumpcja
- właściwa postawa konsumencka

Cele zajęć:

Po zajęciach uczeń:

- zna zasady na jakich działa przemysł odzieżowy,
- rozumie własną rolę jako konsumenta w łańcuchu zależności,
- zna sposoby na realizowanie odpowiedzialnej konsumpcji na co dzień.

Metody pracy:

- dyskusja,
- gra dydaktyczna,
- burza mózgów

Czas trwania zajęć:

45 - 60 min

Środki dydaktyczne:

Gra dydaktyczna: Laptop, projektor i ekran, mapa świata, samoprzylepne karteczki, pisaki, kilka par dżinsów

Przebieg zajęć:

- Krótki wstęp „Historia pewnej koszulki”
- Geografia dżinsów (wspólne odgadywanie drogi jaką muszą przebyć spodnie)
- Praca w grupach – ustalanie kto ile zarabia na jednej parze dżinsów,
- Podsumowanie gry, kilka zasad odpowiedzialnej konsumpcji.

MILENIJNE CELE ROZWOJU – WSPÓLNE ZOBOWIĄZANIA DLA LEPSZEGO ŚWIATA

Czy skrajny stan światowego ubóstwa zostanie złagodzony przed 2015 rokiem? Milenijne Cele Rozwoju ONZ to zobowiązanie społeczności międzynarodowej, w tym Polski, do redukcji ubóstwa i głodu, zapewnienia równego statusu kobiet i mężczyzn, poprawy stanu zdrowia, poprawy stanu edukacji, walki z AIDS, ochrony środowiska naturalnego a także zbudowania globalnego partnerstwa między narodami na rzecz rozwoju. Cele te zostały przyjęte przez 193 członków ONZ w 2000 roku, a założeniem Deklaracji Milenijnej jest ich spełnienie do 2015 roku. Zobowiązania dotyczą zarówno krajów rozwijających się i krajów w okresie transformacji, jak i państw wysoko rozwiniętych.

Uczniowie zostaną zaproszeni do gry symulacyjnej „Pieniądze”, w trakcie której staną się grupami przedstawicieli: kraju wysoko rozwiniętego, kraju w okresie transformacji oraz kraju rozwijającego się. W niewielkich grupach będą starali się określić najważniejsze globalne problemy, ich źródła i możliwości rozwiązań (zależnie od sytuacji kraju, w którym będą się znajdować). Następnie każdy z krajów przedstawi swoje postulaty na konferencji międzynarodowej.

Główne zagadnienia zajęć:

Globalne problemy, ich źródła, możliwe rozwiązania
Milenijne Cele Rozwoju

Cele zajęć:

Po zakończeniu zajęć uczeń:

- zna każdy z Milenijnych Celów Rozwoju
- jest w stanie podać źródła danego problemu
- wie gdzie znaleźć więcej informacji na temat Milenijnych Celów Rozwoju

Czas trwania zajęć:

60 – 75 minut

Metoda pracy:

Gra symulacyjna „Pieniądze”
Mini dyskusja
Praca w małych grupach
Prezentacja

Środki dydaktyczne:

Materiały na temat Milenijnych Celów Rozwoju
Laptop, projektor i ekran - spot reklamujący Milenijne Cele Rozwoju, prezentacja power point
Gra symulacyjna: Flipcharty i flamastry, 3 szklanki, sznurek 2 metry, pojemnik monet 1 groszowych, 3 pary skarpetek, Coca Cola.

Przebieg zajęć:

- Przedstawienie tematu zajęć i zaproszenie do gry
- Gra symulacyjna („Pieniądze”)
- Krótki film o Milenijnych Celach Rozwoju – przedstawienie uczniom celów jako problemów, które odnaleźli już w trakcie gry, krótkie informacje na temat postępów w realizacji celów. Przedstawienie gdzie można szukać informacji
- Zakończenie

WODA – NASZE WSPÓLNE DOBRO

Dla większości z nas swobodny dostęp do wody pitnej jest czymś oczywistym. Każdego dnia zużywamy olbrzymie jej ilości - gotując, myjąc się, piorąc, zmywając. Świadomość, że życiodajny płyn pokrywa 71% powierzchni globu powoduje, iż traktujemy go jako dobro nieograniczone i ogólnodostępne. Tymczasem jedynie 2,5% światowych zasobów wody to woda słodka, a mniej niż jeden procent to woda pitna. Według prognoz WWF zasoby te będą się kurczyły wraz ze zwiększaniem się liczby mieszkańców Ziemi.

Dostęp do wody pitnej jest niezbędnym warunkiem rozwoju społeczeństw i walki z ubóstwem – bez zaspokojenia tej potrzeby rozwój edukacji i opieki zdrowotnej jest niemożliwy. Właśnie dlatego można go uznać za czynnik powiększający przepaść pomiędzy krajami rozwiniętymi a rozwijającymi się. Mieszkaniec Wielkiej Brytanii zużywa każdego dnia około 135 litrów wody, mieszkaniec kraju rozwijającego – 10 litrów.

W ramach warsztatu uczniowie wcielą się w role mieszkańców krajów, które znacznie różnią się pod względem dostępu i ilości zużywanej wody.

Główny cel zajęć:

Uwrażliwienie uczniów na problem dostępu do wody i jej zużycia w różnych częściach świata.

Cele operacyjne zajęć:

Po zakończeniu zajęć uczeń:

- zna różnice w dostępie do wody i ilości zużywanej wody w różnych częściach świata,
- zna perspektywy dla sytuacji wodnej Polski i świata,
- zna sposoby na oszczędzanie wody.

Czas trwania zajęć:

45 – 60 minut

Metoda pracy:

Quiz

Mini dyskusja – praca w grupach

Gra symulacyjna „Ile wody”

Środki dydaktyczne:

Laptop, projektor i ekran – prezentacja power point (do quizu i gry)

Gra symulacyjna „Dostęp do wody”: karty z rolami, kartki z pytaniami, karteczki samoprzylepne, pisaki, kartki. Butelka wody, 3 szklanki.

Przebieg zajęć:

- Przedstawienie tematu zajęć i zaproszenie do gry
- quiz na temat zużycia wody
- Gra symulacyjna „Ile wody”
- Podsumowanie.